

תת"ע 4094/12/15 - מדינת ישראל נגד לוי יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4094-12-15 מדינת ישראל נ' לוי יוסף אצל ויגלר דורון, עו"ד
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד ליטל פרידמן

המאשימה

נגד

לוי יוסף

ע"י עו"ד ויגלר דורון

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1 נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר לאחר שנהג לכאורה במהירות של 118 קמ"ש בדרך בין עירונית המופרדת על ידי שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות עד 90 קמ"ש. הנאשם הודה בנהיגה בזמן ובמקום אך כפר במהירות שנמדדה ובתקינות מכשיר האכיפה.

2 במסגרת פרשת התביעה העידו 3 עדים:

(א). מוטי קליין ערך תע"צ הפעלה ותקינות יחידות קצה במערכת א'3. הבדיקה נערכה על פי האמור בת/1 יום לפני מועד ביצוע העבירה לכאורה. על פי האמור, נבדקה יחידת הקצה הרלוונטית ונמצאה תקינה על ידי ע"ת 1.

(ב). בועז בראשי בדק ביום 22.2.15 את התמרורים בקטע הדרך וציין כי מדובר בדרך שאינה עירונית עם מפרדה בנויה [בינעירונית ללא תמרור] בה מותרת מהירות מרבית עד 90 קמ"ש.

(ג). דוד מזרחי ערך תע"צ הפקת דוח לנאשם.

3. במסגרת סיכומי התביעה הוגשו (בהסכמה) תעודות הסמכה רלוונטיות לעדי התביעה לפיהן הם מוסמכים להפיק צילומים ממצלמה בהתאם לסעיף 3 (א) לתקנות התעבורה (הגשת צילומים לבית המשפט) תשנ"ז - 1997 (להלן: "התקנות").

4. הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו.

6. בסיכומי התביעה נטען, כפי הנראה בהתבסס על שאלות הסנגור בחקירה נגדית, כי על פי הפסיקה אין הכרח כי יתקיימו במצטבר כל רכיבי המשנה של תקנה 166 (ג) לת"ת לצורך קבילות הצילום ודי בהתקיימות רכיבים חלופיים. הטעם לכך הוא שרכיבי התקנה הנ"ל אינם מתייחסים רק לעבירות של נהיגה במהירות העולה על המותר אלא גם לעבירות אחרות (כמו כניסה לצומת בעת שהאור ברמזור אדום) ועל כן אין טעם או היגיון לדרוש את הצטברות כל רכיבי המשנה בתקנה. עוד נאמר כי על פי תקנה 3 (א) לתקנות הגדרת "סרט" רחבה הרבה יותר מן ההגדרה "הקלאסית" של סרט כאמצעי אחסון פיזי וההגדרה כוללת גם אמצעי אחסון שאינם בהכרח פיזיים.

7. עיקר טענות ההגנה הן אלה: כתבי ההסמכה שהוצגו במצורף לסיכומי התביעה אינם עדכניים ואינם מתייחסים למערך מצלמות א'3. בניגוד למבוקש על ידי ההגנה והמוצהר על ידי ע"ת 1, לא צורפה כל דיפלומה המעידה על הכשרה שקיבל ע"ת 1 לצורך בדיקת תקינותה של יחידת הקצה הרלוונטית. לא התקבל בידי ההגנה טופס הטכנאי ובו נרשמות כל הפעולות המבוצעות במכשיר, בבחינת "כרטיס מכשיר" המהווה חומר חקירה רלוונטי והדבר פוגע או עשוי לפגוע בהגנת הנאשם. ביחס לבדיקת התמרורים שערך ע"ת 2 נאמר כי העד לא הוכשר כראוי ולא ביצע בדיקה נאותה של סוג הדרך אלא הסתפק בבדיקה מהצומת עד לעמדת המצלמה שעה שידוע לכל כי תמרורי תחום דרך אינם מתבטלים על ידי צמתים. עוד נאמר כי יש טעם לפגם בכך שהתמרורים נבדקים אחת ל-3 חודשים ולא לפני פעולת האכיפה כמקובל בפעולות אכיפה המבוצעות על ידי שוטרים בשר ודם. שוני זה יוצר לטענת ההגנה הפליה בין נאשמים אשר העבירות המיוחסות להם נאכפו באופן אלקטרוני לבין נאשמים שהעבירות המיוחסות להם נאכפו על ידי שוטרים בשר ודם. ההגנה טוענת כי תיקון 113 לפקודת התעבורה משנת 2015 על הגדרת "סרט" אינה חלה בענייננו שכן התיקון לא נכנס לתוקף ואין לו תחולה למפרע ליום ביצוע העבירה.

דין והכרעה

8. ע"ת 1 הגיש תע"צ בו נטען כי יחידת הקצה הרלוונטית נבדקה ונמצאה תקינה (ת/1). העד הגדיר את תפקידו ככולל פיקוח בדיקה והפעלת המצלמות (ע' 3 ש' 17-18). לטענתו, הוכשר למלאכה זו על ידי יצרן המצלמות GATSO וכי "יש לי דיפלומה אך לא הבאתי" (ע' 3 ש' 26). יצוין כי ביחס לעד זה ולע"ת 3 לא הוגשו במועד הדיון תעודות הסמכה בהתאם לסעיף 3 (א) לתקנות אך התביעה ריפאה פגם זה (בהסכמת ההגנה) וצירפה לסיכומיה את כתבי ההסמכה הרלוונטיים. והנה, למרות שהפגם האמור רופא, לא ריפאה התביעה את הפגם שבאי הצגת הדיפלומה שע"ת 1 טוען כי קיבל. זאת, הגם שב"כ הנאשם ביקש במפגיע - והדברים נרשמו - כי הוא מבקש שדיפלומה זו תוצג. נדגיש כי הצורך בהוכחת כישוריו של ע"ת 1 לקבוע את תקינות יחידת הקצה הרלוונטית אינו עניין של מה בכך. ע"ת 1 ציין כי בגדר פעולותיו הוא מוודא כי הפרמטרים תקינים לפי המידות בכל עמדה וכי מידת הגלאים במצלמה "תואמת את הנדרש ואת המדידות" וכי "אני מוודא שהגלאי מצלם כמו שצריך". ברי לכל בר דעת כי פעולות המתיימרות לבחון את תקינות פעולתה של מערכת האכיפה צריכות להתבצע בידיו של מי שהוכשר כנדרש. בהיעדר ראיה להכשרה רלוונטית לה זכה ע"ת 1 בעניין זה - מי לכפנו יתקע כי ניתן יהיה לסמוך הרשעה בפלילים על מסקנת העד בדבר תקינות יחידת הקצה הרלוונטית? אוסיף ואומר כי במקרה זה יש להפעיל לחובת התביעה את ההנחה כי לא הייתה נמנעת מלצרף לעיונו של בית המשפט (בהסכמת ההגנה) את הדיפלומה שע"ת 1 טען שקיבל אילו זו הייתה ברשותה שכן מדובר בראיה הפועלת לטובתה. הימנעות התביעה מלהביא ראיה זו לעיונה של ההגנה ובית המשפט אומרת "דרשני". בהינתן כפירת ההגנה בתקינות המערכת עובר לעבירה ובהינתן ספק בנוגע לכשירותו של ע"ת 1 לבצע את בדיקת תקינות יחידת הקצה הרלוונטית עובר לאכיפה נוצר ספק בדבר תקינותה של מערכת זו. מספק זה רשאי הנאשם ליהנות ועל כן מצאתי לזכותו.

9. למעלה מן הנדרש, אתייחס בקצרה למספר סוגיות שעלו מסיכומי הצדדים, הגם שאין להן השלכה על תוצאת ההליך: ראשית, מקובלת עלי טענת ההגנה כי לעת הזו לא הוכח כי תיקון 113 לפקודת התעבורה נכנס לתוקפו ומטעם זה ספק אם יש תחולה להגדרת "סרט" כאמור בתיקון. עם זאת, לטעמי הגדרת "סרט" בתקנות ככוללת "כל אופן אחר לאגירת מידע המופק ממצלמה" רחבה דיה כדי לכלול אמצעי אחסון דיגיטליים. שנית, הנאשם הודה בכך שנהג ברכב בעת העבירה בישיבת המענה ("מודים בנהיגה") ולכן לא היה מקום לטיעון בסיכומי ההגנה כי התביעה לא הוכיחה את זהות הנהג באירוע. שלישית, הנאשם היה מיוצג לאורך ההליך. אם סבר הנאשם כי חשוב לקבל את "כרטיס המכשיר" לצורך הגנתו, היה יכול להגיש בקשה מתאימה; דבר שלא נעשה. הימנעות הנאשם מלנקוט במהלך לצורך קבלת "כרטיס המכשיר" לידי מלמדת כי הנאשם לא ראה לייחס חשיבות, לצורך הגנתו, לאמור ב"כרטיס המכשיר".

10. סוף דבר, נוכח אי הוכחת כשירותו של ע"ת 1 לבצע למערכת האכיפה בדיקת תקינות כפי שהתיימר לבצע ובהינתן כפירת ההגנה בתקינות המכשיר, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מן העבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, 19.9.16, במעמד הצדדים